

[A. M. Hansen.]

rigtigt, kan meget af denne Reform gennemføres uden uoverkommelige Udgifter. Vi har i disse økonomisk vanskelige Aar gjort en god Begyndelse fremad mod det høje Maal: en bedre Folkeskoleundervisning. Vi har faaet en ny Seminarielov, der aabner Adgang til en bedre Læreruddannelse, vi har faaet den nye Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn, der giver Forældrene større Magt og dermed større Ansvar. Man har derved knyttet Skolen og Hjemmene fastere sammen, og det er mit Haab, at der herudaf vil vokse en stærkere og stærkere Forstaaelse af, at den bedst mulige Udvikling af vor Folkeskole vil være den største Indsats, vor Tid kan give til Held og Lykke for dem, der kommer efter os.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne tilsiige vor velvillige Medvirken ved Lovforslagets Behandling.

Gregersen: Nu da de 4 store Partiers Ordførere har haft Ordet, kan man jo begynde at dømme lidt om, hvilken Skæbne Lovforslaget vil faa, og man kan vist ikke sige, at Modtagelsen har været særlig gunstig. Jeg tror ikke, man kan sige, at Forslaget har haft nogen Succes. Selv Regeringspartiets egentlige Ordfører, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, mente, at Undervisningsministeren vel havde den rette Indstilling over for de moderne og rigtige Skoletanker, men den havde bare ikke givet sig Udtryk i Lovparagrafferne, og det ærede Medlems Tale var derfor spækket med venlige Henstillinger til Undervisningsministeren om at skrive Paragrafferne om. Og de to næste ærede Medlemmer, Hr. Arnth Jensen og Hr. Vesterager, afviste blankt. Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen kom ganske vist med den noget forbeholdne Afvisning, at Tiden ikke endnu var inde til at tage dette Lovforslag; jeg vil haabe, at det ærede Medlem gør det noget klarere i næste Omgang, saa vi kunde blive enige om, at det aldrig bliver Tiden til at foretage et saa reaktionært Skridt som det, Lovforslaget tilsigter, nemlig endnu mere end i Forvejen at fratage Forældrene Retten over Børnene.

Det forekommer mig, at Forslaget røber en Mistro til Skolen og Befolkningen, som ikke er berettiget. Hvis man læser Be-

mærkningerne til § 5, vil man se, at det dér hedder, at Indskrivningen i Skolen altid er af mindre Interesse for Børnene og deres Forældre end Udskrivningen; jeg gentager, at det hedder, at Indskrivningen i Skolen altid er af mindre Interesse for Forældre og Børn end Udskrivningen. Jeg vil ikke haabe, at den højtærede Undervisningsminister selv har skrevet disse Bemærkninger til § 5, og hvis han ikke selv har skrevet dem, vil jeg haabe, at han har overset dem ved Gennemlæsningen. Jeg synes, at de røber en vis Mistro til Befolkningen, som i alt Fald ikke bør fremsættes paa Tryk som Bilag til et Lovforslag, og hvis jeg havde været Regeringsordfører, vilde jeg i alt Fald have fremsat en venlig Henstilling om at ændre disse Bemærkninger.

Men hvis man har den Forhaandsindstilling, som disse Bemærkninger giver Udtryk for, saa skal der jo virkelig en fast Haand til over for den „interesseløse“ Befolkning, og en saadan fast Haand er netop det Lovforslag, som her er forelagt. Dette Lovforslag og Befolkningens Selvstyre paa Skoleomraadet staar jo i Sandhed til hinanden som den knyttede Næve til det blaa Øje! Naar man i sin Tid har indført Undervisningspligt, maa man jo have haft et ganske bestemt Formaal med det, nemlig at Børnene skulde have et vist Maal af Kundskaber, man maa have ment, at Samfundet, for at Børnene kunde blive ordentlige Samfundsborgere, kunde kræve, at de havde en vis Uddannelse, og vore Undervisningsplaner indeholder da ogsaa Regler — selv om det ikke er de rigtige, detaillerede Regler —, om hvad der skal læses. Men i Stedet for at fastslaa dette Maal og saa sige, at naar Eleverne har naaet det, har de frigjort sig for Undervisningspligten, saa siger man, at Børnene skal gaa i Skole fra det 7de til det 14de Aar, uanset om de har naaet dette Maal eller aldrig nogen Sinde naar det — og nu udvider man Tiden til det 15de og det 16de Aar.

Det er efter min Mening en Misforstaaelse at tro, at der i Befolkningen er et Ønske, som dette Lovforslags Gennemførelse skulde imødekomme. Den nugældende Lov indeholder jo kun Minimumsbestemmelser om, hvor mange Undervisningstimer Skoleaaret skal omfatte; den forhindrer ingen i at foretage en Udvidelse af Timetallet;